

værende Koloniminister Chamberlain. Og der var en Tid, da det saa ud til, at den protektionistiske Bevægelse i England havde Vind i Sejlene og muligvis kunde blive farlig for Englands Frihandelsprincipper, men til alt Held mislykkedes Bevægelsen, og nu ere alle klare over, at den Chamberlainske Toldpolitik har tabt Slaget, og at Frihandelsprincippet nu er slaaet saa godt fast i England som aldrig nogen Sinde tidligere. Det er selvfølgelig noget, som vi Frihandelsvenner i Danmark kun kunne glæde os over i høj Grad. Det ærede Medlem for Horsens (Fraenkel) nævnte ogsaa Bismarcks Forhold til Beskyttelsen i Tyskland, og det ærede Medlem vilde hævde, at Bismarcks Omslag i Slutningen af 70erne ikke var dikteret af det Hensyn at skaffe Penge i Statskassen, men blot var dikteret af det Hensyn at ophjælpe den tyske Industri. Det ærede Medlem henviste i den Henseende til private Breve, han var saa heldig at sidde inde med. Jeg skal selvfølgelig ikke paa nogen Maade betvivle disse Breves Ægthed, det kunde aldrig falde mig ind, men jeg vil blot udtale, at da jeg hørte det ærede Medlem nævne Bismarck, kom jeg til at tænke paa en Udtalelse, man ogsaa tillægger Bismarck, og som jeg skal tillade mig at citere. Den lyder saaledes: Kunsten at gennemføre Monopoler og Toldlove er den samme som den Kunst at kunne plukke Fjer af levende Høns, uden at de skrige. Jeg indestaar selvfølgelig ikke for, at Bismarck har fremsat en saadan Udtalelse hverken offentlig eller privat, jeg er i den Henseende ikke saa heldig som det ærede Medlem at have private Breve, der bevise Udtalelsens Rigtighed, men den Ting er sikker, at næsten aldrig har man hørt en Udtalelse, der saa rammende betegner hele Beskyttelsessystemets Natur og Virkninger. Naar altsaa det ærede Medlem paa en historisk Baggrund vilde føre et Forsvar for Protektionismen, forekommer det mig, at hans Forsvar helt glippede. Det ærede Medlem kom til at bevise netop det modsatte af, hvad han tilsigtede. Det ærede Medlem kom netop til at føre et slaaende Bevis for Beskyttelsessystemets Uholdbarhed.

Det ærede Medlem siger, at i alle Lande er man i højeste Grad spændt, man er nervøs, man er ængstelig ved Tanken om det, som rykker frem. Der er en Spænding og Nervøsitet i saa godt som alle Lande. Man frygter store Omvæltninger, man frygter ikke alene Amerika, men man frygter ogsaa og i endnu højere

Grad det fjerne Østen. Det var Pointen i det ærede Medlems Udtalelser. Det forekommer mig, at det ærede Medlem ved disse Udtalelser netop meget slaaende har bevist hele Beskyttelsessystemets Uholdbarhed. Jeg kan godt forstaa, at de beskyttede Industrier i de beskyttede Lande ere nervøse og ængstelige og at de spejde ud efter det, som vil komme, og efter det, som de frygte, fordi de vide, at de bo i et Glas-hus, og at det Hus, de bo i, er bygget paa Sand, og de ere selvfølgelig klare over, at det vil en Gang ramle sammen over dem. Jeg kan derfor godt forstaa, at der er Spænding og Ængstelse i de beskyttede Industrier i de Lande. Men dersom disse Industrier havde lært at arbejde saaledes, at de stode paa egne Ben og vare konkurrencedygtige, vilde der ingen Spænding og Nervøsitet være. Det ærede Medlem siger: Er det Danmarks Opgave at udløse Verden af den Spænding, den i Øjeblikket befinder sig i? Det var en stor Opgave at lægge paa os. Jeg tror ikke, vi kunne løse en saa stor Opgave, vi ere et for lille Folk til at løse en saa stor Opgave, men et tror jeg dog, at vi her i Danmark kunne gøre, som maaske kunde have nogen Betydning, nemlig vise Verden, at vi ere ikke i nogen Spænding, at vi ere ikke nervøse og ikke bange for, hvad der skal komme. Vi ere ikke bange for at gaa den modsatte Vej af den, Tyskland og de andre beskyttede Lande gaa. Det kunde dog mulig ogsaa have nogen Betydning. Det ærede Medlem for Horsens kan være fuldt overbevist om, at det i det hele og store ubeskyttede danske Landbrug er ikke bange, det er ikke nervøst, det har slet ingen Ængstelse for, hvad der vil komme. Det frygter ikke Konkurrence, hverken fra Amerika eller det fjerne Østen, fordi det ved, at Landet er konkurrencedygtigt paa det fri, aabne Marked, og at det nok skal vedblive at udvikle sig saaledes, at denne Evne ikke tabes. Vi staa paa et saadant Grundlag, at vor Levedygtighed er sikret.

Jeg vil slutte med at udtale en Tak til den højtærede Finansminister, fordi han har taget Initiativet til hele dette store Spørgsmaals Løsning. Selv om jeg, som sagt, paa visse Punkter kunde ønske, at Forslaget havde været noget mere vidtgaaende, erkender jeg, at det er et ikke ubetydeligt Fremskridt, og at det navnlig er et godt Grundlag for videre Forhandling. Det vil nu blive behandlet her i Folketinget og senere i Landstinget og til Slut, efter al Sandsynlighed, af begge Ting i Forening. Det er mit Haab, at disse